

Fir de abis

Gerra Orivera

Arachne trage foneme din sânge

deși-l deșir din mine cuvântul tremură de taine
în vatra surpată nu mai aprinde focul zbaterea efemeridelor
mi-e limba despăcată între lut și aștri străin îmi sunt
de când deschide întrebare ziua și noaptea o cuprinde-n brațe
mai grea de neînțeleșuri
exist în vijelia ce răstoarnă trufașa creatură ce-a înghițit și soarele și luna
ca să-și găsească umbra
apostoli stafidiți asudă să-nvârtă axa lumii pe răcoare
confortul a devenit un deziderat esențial
nimic nu se acceptă ușor nici prima respirație
tina pusă pe ochii orbului
nu mai dezleagă privirea de beznă
zadarnic vibrează miracole sub retină altarele-s ruină
sprânceana se retrage din veșnicie și interoghează izvorul
se mai poate salva o mântuire
nimic nu-i sigur între lut și aștri scoru-i deschis
poarta goală jucătorii cu morții în spate aleargă bezmetici

doar cuvântul se îmbracă-n zale să nu-l răpună
nimicul